

Wzorzec FCI nr 42 /05. 05. 2003/, wersja angielska

JÄMTHUND
(Jämthund / Swedish Elkhound)

Schematyczny rysunek autorstwa M. Davidson.

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Szwecja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
25.03.2003.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 2 Nordyckie psy myśliwskie.
Podlegają próbom pracy wyłącznie w krajach nordyckich (Szwecja, Norwegia, Finlandia).

ZARYS HISTORII RASY: Jämthunda uznano za odrębną rasę dopiero w 1946 roku, mimo, iż jest to bardzo stary typ psa, znany już od czasów, gdy zaludniona została północ Szwecji. Przyczyną tak późnej rejestracji był fakt, iż mniejsze norweskie elkhundy i jämthundy sędziowano na wystawach jako tę samą rasę. Ostatecznie sytuacja ta okazała się niemożliwa do utrzymania.

Jämthund używany jest głównie do polowania na łosie; czasem również na niedźwiedzie i rysie (częściej w dawnych czasach). Wobec tego jämthund musi być bardzo silnym i wytrzymałym psem.

WRAŻENIE OGÓLNE : Duży, prostokątny szpic, kształtny, silny, mocny, lecz jednocześnie zwinny, o dobrej postawie. Tułów nie może sprawiać wrażenia długiego czy zbyt ciężkiego.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Odważny i energiczny, lecz zarazem stoicko spokojny.

GŁOWA : Kształtna i wydłużona, proporcjonalnie szeroka między uszami.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka : Nieco wysklepiona.

Stop: Wyraźnie zaznaczony, ale nie przesadnie głęboki.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Kufa: Kufa, mierzona od stopu do nosa, stanowi nieco mniej, niż odległość od stopu do potylicy. Równomiernie zwęża się w kierunku wierzchołka nosa. Zarówno widziana z góry, jak i z boku – kufa nie może być spiczasta. Grzbiet nosa prosty, szeroki i mocny. Nos szeroki.

Wargi: Ściśle przylegające.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie : Zgryz nożycowy.

Policzki: Kształtne.

Oko: Nieco owalnego kształtu, brązowe, o przenikliwym, lecz łagodnym wyrazie.

Ucho: Wysoko osadzone, idealnie proste, spiczaste i wrażliwe na dźwięki, długości przekraczającej nieznacznie szerokość u nasady. Wnętrze ucha dobrze owłosione.

SZYJA: Długa, kształtna, mocna, z dobrym wyścięciem.

TULÓW: Mocny i kształtny, długości przekraczającej nieco wysokość w kłębie.

Górna linia: Prosta, nieco opadająca od kłębu do zadu.

Lędźwie: Szerokie i dobrze rozwinięte.

Zad: Szeroki i nieznacznie opadający.

Klatka piersiowa: Dobrej głębokości; zebra dobrze wysklepione.

Dolna linia i słabizna: Słabizna nieznacznie podciągnięta.

OGON: Wysoko osadzony, średniej długości, równomiernie gruby. Noszony zawinięty, lecz nie ciasno zakręcony nad lub blisko grzbietu. Gęsta szata, lecz bez pióra.

KOŃCZYNY:**KOŃCZYNY PRZEDNIE :**

Łopatka: Długa, dobrze ukątowana.

Łokieć: Blisko klatki piersiowej.

Przedramię: Proste, kształtne, o mocnym kośćcu.

Przednie łapy: Mocne, nieco owalne, ustawione prosto do przodu, o zwartych palcach.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wrażenie ogólne: Widziane od tyłu – równoległe.

Kolano: Dobrze kątowane.

Staw skokowy: Dobrze kątowany.

Tylne łapy: Patrz: przednie łapy.

CHÓD/RUCH: Mocny, swobodny, z dobrym wykrekiem. W klusie porusza się ruchem jednośladowym.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy dosyć ściśle przylegający, lecz nie leżący płasko. Podszycie krótkie, miękkie, jasne, preferowane kremowego koloru. Szata gładka na głowie i przedzie kończyn, dłuższa na szyi, klatce piersiowej, ogonie oraz z tyłu kończyn i ud.

MAŚĆ: Jaśniejszy i ciemniejszy odcień maści szarej. Charakterystyczne znaczenia: jasnoszare lub kremowe na bokach kufy, policzkach, podgardlu, klatce piersiowej, brzuchu, kończynach oraz pod ogonem.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 57-65 cm. Idealna wysokość: 61 cm.

Suki: 52-60 cm. Idealna wysokość: 56 cm.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Żółte oczy.
- Ciasno zakręcony ogon.
- Kremowe znaczenia przesiane czernią.
- Zbyt krótka szata.
- Drobnny kośćciec.
- Krótki ogon.
- Prosty ogon.

POWAŻNE WADY:

- Okrągłe czoło i wypukłe policzki.
- Spiczasta kufa.
- Brakujące zęby, inne, niż P1.
- Kwadratowy tułów.
- Lekka budowa.
- Toporna, limfatyczna budowa.
- Płaskie łapy.
- Nieprzerwany, wyraźny biały pas, biegnący od podgardla do mostka (tzw. krawat).
- Niewystarczające kątownie tylnych kończyn.
- Cienki, biczowaty ogon.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Wysokość w kłębie inna, niż podana we wzorcu.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Wiszące uszy.
- Brak charakterystycznych kremowych znaczeń.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.